

SAVAMALA; NASILJE

PROTEST inicijative Ne da(vi)mo Beograd povodom prve godišnjice nasilja u Hercegovačkoj 25. aprila, u prolazu su topo pozdravile izbeglice nastanjene u Savamali. Otkud simpatije namučenih prema demonstrantima protiv nepoznatih problema nepoznate zemlje? Možda drugi deo Vahidinog intervjua sa Hasibom da barem deo odgovora.

Utežlj neznačica

Hasib (2)

Gde sada živi tvoja familija?

Jedan deo u Kabulu, drugi u Indiji. Konar je potpuno napušten, niko više ne živi tamо. Ni u Kabulu bezbednost nije najbolja.

Pre neki dan bila je eksplozirana neka velika bomba u tom regionu?

Američke snage bacile su bombu deset tona koju zovu 'Majka svih bombi'. Bacili su je na Daeš, ISIS bazu u Nangaharu. Ti Daeš su došli iz Pakistana i još su opasniji od Talibana. Oni ne vole ni Talibane, ni vojsku, ni policiju, ne vole obrazovane ljudе, ni žene, niti poštuju građanska prava, oni samo otimaju i ubijaju ljudе.

Da se vratimo na predavanju priču, kako je bilo kada su 2001. NATO i Amerikanci srušili režim Talibana?

Kada je Osama Bin Laden napao Ameriku 11. septembra, Džordž Bush je odlučio da napadne Avganistan i ukloni teroriste. Godinu posle toga zauzeli su u Avganistanu mnogo talibanskih uporišta i očistili ih. ISAF i NATO su došli i predsednik Karzai je napravio vladu sa njima. Nakon tri godine organizovani su izbori na koje su izašli svi i na kojima je Karzai dobio mandat na pet godina. Na sledećim izborima je ponovo pobjedio na novih pet, ukupno deset godina. Treći put Karzai se nije kandidovao i sadašnji predsednik Ashraf Ghani Ahmadzai je dobio izbore.

Čitao sam veliku studiju o Karzaju, koju je pisao jedan francuski general koji je bio sa njim od vremena kada je Karzai došao u Avganistan do momenta kada je postao predsednik. Knjiga se zove „Jedan čovek i jedan bicikl“, jer on je išao biciklom. Karzai je odlučio

Izdavač:
Učitelj neznačica i njegovi komiteti
Uredništvo:
**Vahid Ramužkić, Noa Treister,
Vladimir Novaković, Ivan
Velislavljević, Ivan Zlatić**
Dizajn i prelom:
Matija Medenica

donator:

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

za samoobrazovanje Rilten uciteljneznačica.org

Savez za radničko društvo

partneri:

Imenovati TO ratom

Posle te strašne zime mnogo stranaca i inetrnacionalnih volontera došlo je u Beograd? Kakav je odnos migranata prema njima?

Mnogo njih dolazi iz različitih zemalja samo da bi napravili slike i snimali video. Španska grupa zaista pomaže, prave tuševe, pripremaju hranu za lude, čaj, daju drva za ogrev, pomažu veoma mnogo. Drugi samo dolaze da slikaju. Migranti znaju da je to sad veliki biznis. Takođe krijučari prave veliki biznis. Svi prave biznis od migranata.

Kaži mi nešto više o krijučarskom biznisu ako želiš.

Da, krijučari prave ogroman biznis. Odavde ako putuješ sa pasosom u Nemacku kartu avionsku je nešto više od 100 eura. Ako ideš bez pasaša, samo preko Hrvatske ili Italije, što nije velika razdaljina, neki plaćaju 2.000 eura, neki 3.000 eura, neki 1.500, različite su cene. Postoje dve vrste gejm-a (game), ugovoren prelaz granice u izbegličkom slengu). Jedna vrsta je *grand gejm*, druga *simpl gejm*. *Grand gejm* je kad se ide u maloj grupi, do deset ljudi, i pešači se oko dva-tri sati do mesta gde ćeš vozilo. *Simpl gejm* je kad ide veća grupa od 30-40 ljudi. To je dosta jeftinije, oko 1.500 eura, ali se hoda mnogo duže, i po 20-30 sati.

Kako se ugovara prelaz sa krijučarem?

Ljudi uplate krijučaru na račun u Avganistanu, a on organizuje prelaz na terenu sa drugim ljudima. Migranti treba da dudu nekako do granice, autobusom, vozom, mada ih sada više ne puštaju ni da sednu na voz, pa moraju da uzmu taksi. Krijučar ne ide sa njima, on je na telefonu i šalje instrukcije. On pošalje dve osobе sa grupom. Krijučar šalje lokaciju odake vozač može da ih pokupi. GPS-om oni dolaze na tu lokaciju, i javljaju telefonom da su stigli. Onda prvo dolazi skort vozilo (skort, izvidnica), koje prverava da li je čist teren i zove veće vozilo koje preuzima ljudе ako nema policije u blizini. Skort ide par kilometara ispred, prverava teren i šalje instrukcije gde treba da se skrene da bi se izbegla kontrola. Skort je tu ključan. Ali u Hrvatskoj je i to sada teško. Policijaci u civilu kada vide izbeglice ne diraju ih, već čekaju da se pojavi skort, i onda ih uhvataju, sve zajedno, ne samo izbeglice. Sam prelazak granice je postao lak, problem je ko će da pokupi migrante kada pređu granicu. Mnoge vozače je povlačila hrvatska policija. Najviše hvataju skort, a bez skorta se ne može, to je kao kada hoćeš da vozиш noću bez farova, skort su krovila za vozača u kombiju.

Kada smo prelazili u Tursku za Bugarsku, bio je jedan veoma mali dečak sa nama, možda je imao petnaest godina, on je bio pomočnik krijučara. Sam už pomoći GPS-a vodio je grupu od petnaest izbeglica osam sati kroz džunglu (jungle, zona van graničnog prelaza u izbegličkom slengu) do auto-puta u Bugarsku. Onda je zvao krijučara da pošalje taksu. Tri-četiri taksijska su došla po nas i dovela nas u jednu kuću u kojoj smo ostali pet dana. Po nas je onda došao policijski džip. Rekao nam je odmah da je policajac i da ga platili krijučari da nas dovede do srpske granice. Rekao nam je da su platili autobuske karne za nas i dali nam instrukcije da sednemo u autobus kojim smo zatim došli do Srbiju. To je bio *grand gejm*, to je bilo lako. Ali mnogo ljudi kada su došli u Bugarsku, krijučari su ih ostavili da ih uhvataju policija i stavi u zatvorene kampove, tuče i uzima sve stvari.

Svi prave biznis sa migrantima...
Da, svi migranti znaju da je to veliki biznis. Svako može da dode do nekih para preko migranata. To je problem.

Od osnovne škole, kada je došao talibanski režim, video sam toliko loših situacija u raznim prilikama. Bio sam u četvrtom razredu kada su me Talibani pretukli jer sam imao modernu frizuru. Naš glavni nastavnik je bio Talibani, i rekao mi je: „Oh, oh, moderan dečko, dodi ovde.“ Prvo mi je rekao da sam crven „kao Rus“. I pretukao me je na mrtvo tada, i ošišao me je do glave.

A ti stvarno imaš malo svetliju kosu i oči u odnosu na druge Avganistance ovde...
Sećam se kada smo iz Kabula moralni da se vratimo u

kuću mog dede u Konaru, za moju sestrui mene na ulici i u prodavnici govorili su: „Gledajte, Rusi su se vratili, ne-muslimani se vraćaju!“ A mi smo bili mali, deca, nismo znali šta to znači. Iz jednog stabilnog sistema došli smo na veoma loše, videli smo mnogo stvari. Kada smo živeli u Kabulu moj otac je bio major u Avganistanu vojske. Živeli smo u državnoj zgradi, koja je bila pristojno sredina. Kad je krenuo rat morali smo da napustimo sve i odemo u Konar. Tamo smo se sreli sa sasvim drugaćim ljudima, koji su nosili drugačiju odeću, kratke pantalone, duge brade, kape. Po prvi put smo videli domaće životinje, krave, reke i mnoge druge stvari. Mi deca smo bili srećni zbog života na selu, ali majka je stalno plakala. Puno puta smo je pitali zašto plače toliko.

Za vreme vlade Doktora Nadžiba otac je četiri godine studirao u Moskvu, i vratio se. U to vreme je Rusija podržavala Avganistan, ali su pogrešili što je ušlo njihova vojska. Izbio je veliki rat u svim delovima Avganistana, mnogo ljudi otišlo je u Pešauar, svi su ustali protiv Rusa. Onda je tadašnji predsednik, Doktor Nadžib rekao Rusima da idu, pošto ih ljudi ne žele. Rusi su otišli, nisu imali više novca da završe svoj projekat da preko Avganistana, Pakistana i Indije izduži na more i stanu naspram zapadnog bloka i SAD. Kada su izšli iz Avganistana, napravljena je dobra vlast, pod vodstvom Doktora Nadžiba. Napravio je dobru armiju i Rusija je i dalje podržavala Avganistan. Uložila je dosta para i imali smo partnerski odnos, Avganistan je bio siguran. U to vreme deo avganistanskih izbeglica u Pakistanu je prigovarao Doktoru Nadžibu zašto je prekinuo rat. Pakistan ih je podržavao, oni su se vraćali u Avganistan da se bore protiv Avganistanske vojske. Rusi su otišli, a ovi ljudi su se suprotstavili Doktoru Nadžibu, prigovarajući mu da nije musliman. Ponudio im je da učestvuju u vlasti i da ne prave novi rat. Onda je Doktor Nadžib napustio mesto predsednika i šest-sedam partija je došlo u Kabul. Napravili su Islamsku vladu i krenuli da se bore jedni protiv drugih. Moj otac je izgubio posao, sve se raspalo i morali smo da napustimo Kabul. Tada smo otišli u Konar.

Svi tih šest partija su bile islamske?

One su delovale u ime islama, ali nisu bile zaista islamske. Jedna je pripadala komandantu Masudu, druga Gulbudin Hekatmatjaru, jedna Mazariju, jedna Sajafu, i jedna general Dostanu. On je sada prvi pomočnik predsednika.

General Masood je bio ubijen nekoliko dana pre 11. septembra?

Jedna zona je bila u njegovoj kontroli i on se tokom 5 godina tamo borio protiv Talibana. Neki arapski novinari došli su da ga intervjuju. U kamjeri je bila sakrivena bomba koja je ubila sve prisutne u suicidnom napadu.

Avganistan je pre rata bila veoma jaka zemlja sa snajperom armijom, raketama, vazduhoplovnim jedinicama, Pakistan im nije mogao ništa. Ovo sada ne može da se poređi. Doktor Nadžib je mnogo puta govorio preko televizije, pre Talibana je bilo televizije i svega, da SAD nema dobre namere, da će u Avganistan dovesti terorističke grupe iz Arapskih zemalja i Pakistana, govorio im je da ne izazivaju rat u Avganistanu, da ako zele vlast on će im ustupiti mesto predsednika, ali da ne uništavaju Avganistan. Govorio je Avganistancima da će on umreti jednog dana, ali da zapamte da će doći SAD, jer ovde je bila Rusija, i svi su ustali protiv Rusije, ali da će mnoge zemlje doći u Avganistan i tada nećemo moći da uradimo ništa protiv njih. Tako se i dogodilo.

Znači SAD su iskoristile Avganistan za svoje interese?

Da, jer bilo je samo četvoru ljudi u svetu koji su se zaista borili protiv politike SAD-a, jedan je bio Sadam Husein, drugi je bio Doktor Nadžib, treći Gadafi, i četvrti sada El Asad. Sve osim Asada su Amerikanici ubili. U Siriji ljudi ustaju protiv svoje vlade i bore se protiv nje. Vi znate o tome, tu postoje dve vrste rata, jedan je protiv Daeša, drugi protiv grupe koju zovu „demokratska“, koju SAD direktno podržava da se bori protiv Bašara el Asada. Oni hoće da razbiju Asadovu vladu i naprave drugu. U ime „demokratije“. Sirija je bila dobra zemlja, i sada... ništa neće biti dobro više. SAD su došle u tu zemlju isto kao u Avganistan, kada je Avganistan bio jaka sila. I sada Avganistan je ništa.

Razgovor vodila Vahida Ramužkić
Fotografije: Abdul Saboor

